

Anmeldelse af *Til kamp mod kedsomhed – i skoler og på ungdomsuddannelser* (Dafolo 2018)

Nadia Holmgren, Mette Marie Ledertoug, Nanna Paarup og Louise Tidmand

Anmeldt af: Heidi Mortensen, forælder til to skolebørn

Der skal først og fremmest gives en ros til forfatterne for at tage et felt op, som ellers kan være negligeret, tabubelagt, endda italesat som barnets egen skyld. Det kan fylde meget for det enkelte barn og familien gennem skolegangen, hvis barnet ikke har lyst til at komme i skole og har mistet gejsten og lysten til at lære samt troen på sig selv.

Bogen giver et godt indblik i, hvad kedsomhed er, og dens konsekvenser på den lange bane med mistrivsel og altså ikke nødvendigvis kun som noget forbigående. Tab af mening er også en væsentlig del af den usunde kedsomhed. Netop tabet af mening er det, jeg som forælder oplever, fylder meget for mit barn. Samtidig opleves det også som vanskeligt at ændre på, men her er der hjælp at hente i bogen, idet den kommer med konkrete forslag til refleksioner og dialog.

Bogen kommer også rundt om væsentlige elementer som blandt andet læring, kompetencer, mening, styrker og mestring. Disse kapitler giver god indsigt og viden, samtidig med at jeg som læser hjælpes på vej til at omsætte denne viden til praksis. Som forælder er det at arbejde med fx egne og barnets styrker enormt meningsfuldt.

Hvis jeg skal rate bogen uden fra det kedsomhedsbarometer, som præsenteres, ligger den i det grønne felt med "ingen kedsomhed". Bogen er let tilgængelig samt inspirerende, og selvom bogens målgruppe er fagpersoner, tilbyder den mig som forælder et indblik i, hvad der er på spil ved kedsomhed, og hvad der er af muligheder for at gøre noget ved den. Dermed understøtter den min mulighed for dialog både med mit barn og med de fagpersoner, som underviser mit barn. Samtidig giver den også mig selv mulighed for at udvikle mig i forælderrollen. Metoderne i bogen er let anvendelige i dagligdagen – både enkeltvist og sammen.

Efter hvert kapitel er der refleksionsspørgsmål, som understøtter læringen fra det pågældende kapitel, men som også faciliterer tanker om, hvordan indholdet kan omsættes i daglig praksis. Det fungerer som en stor hjælp – også for mig som forælder i forhold til at arbejde med mit eget barn.

Bogens kapitel med særligt fokus på inddragelse af forældre bidrager i høj grad til, at jeg som forælder kan se muligheder for dialog med skolen om mit eget barn, men også fokus på mit eget forældreskab gennem det styrkebaserede forældreskab. Det er en gave at få stillet forslag, rammer og navngivning til rådighed. I virkeligheden kan bogen være brobygger i skole-hjem-samarbejdet med et fælles sprog og en fælles forståelsesramme.

Jeg håber, at bogen kan give anledning til dialog rundt om på skolerne, og at underviserne vil tage udfordringen op og bruge nogle af bogens værktøjer i undervisningen, både i forhold til opbygning af undervisningen og i forhold til at involvere eleverne i afdækning af eventuel kedsomhed.

Bogen understreger også forskellen mellem at kede sig i fritiden og det at kede sig i skolen i forbindelse med undervisningen. Netop deri ligger der for mig at se et særligt ansvar hos underviserne for at tage ansvar for den samlede undervisning og den enkelte elev.

Som en sidegevinst finder jeg som leder også bogen anvendelig i forhold til min medarbejdergruppe og i forhold til at motivere, se og arbejde med styrker og helt overordnet at arbejde med mening.